

РАБОТНИКЪ

Нощта безшумно пада,
безброй звезди горятъ
въвъ здрачната прохлада
притихва пакъ свѣтътъ.

Работникътъ се връща,
приведенъ бърза той
къмъ схлупената къща
за отдихъ и покой.

Денътъ бѣ трудъ неспиренъ,
легни си, мракъ е вънъ,
и нека бжде миренъ
и ясенъ твоя сънь.

И нека въ морни жили
да кипне пакъ кръвта,
и пакъ да бликне сила
въ светата ти ржка!

Асенъ Разцвѣтниковъ